

>> Celebrant la construcció de la coberta del mas La Vall. (Autoria: ESTEVE SERRA)

Contra els tòpics i les mitges veritats

Text > **JOAN NOGUÉ**, coordinador, catedràtic de geografia humana de la Universitat de Girona i membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans

Aquest no és un dossier convencional sobre el món rural gironí; és a dir, un dossier que ressegueixi fil per randa totes i cadascuna de les dimensions pròpies d'aquest món rural, aquelles que habitualment es tracten en les monografies sobre aquest àmbit (l'espai amb què comptem tampoc ens ho per-

metria). La perspectiva escollida ha estat tota una altra: la de posar el focus en algunes dinàmiques del món rural poc conegudes, però molt rellevants a l'hora d'entendre'n la situació actual i, sobretot, el futur que s'apropa. Els aspectes que s'hi tracten no només tenen el valor afegit de ser poc coneguts, sinó que trenquen tòpics i qüestionen mitges veritats que tots ens havíem cregut però que no ens havíem molestat a comprovar.

El dossier s'inicia amb un article de Xavier Busquets en què s'evidencia que el fenomen neorural (plena-ment consolidat a casa nostra, però molt divers internament) no és tan homogeni com sovint ens pensem. Ja fa temps que sentim a parlar de la incorporació (encara que minsa) de joves al sector de la pagesia. Cert..., però a mitges, perquè resulta que aquests jo-

Nous camins al món rural

ves ja no són tan joves i el relleu generacional segueix essent un clam, com ens mostra Neus Monllor en l'article sobre com és realment aquesta «jove» pagesia.

També és cabdal constatar, com ho fa Anna Roca, que, si bé la pagesia continua treballant de manera atomitzada, cada cop és més conscient que la digitalització li pot permetre sortir d'aquest aïllament i establir sinèrgies tant amb la societat en el seu conjunt com amb el consumidor final en particular.

Isabel Salamaña aprofundeix en les noves dinàmiques demogràfiques i residencials al món rural en un article en què es planteja una qüestió clau: la tendència a implantar segones residències o a transformar les primeres en segones o en allotjaments d'ús turístic facilita la permanència de la població autòctona? O més aviat la foragita?

Finalment, Farners Cabra i M. Lluïsa Faxedas trenquen un altre tòpic habitual: que les pràctiques artístiques contemporànies són un fenomen principalment urbà i cosmopolita. No és cert, i a les comarques gironines encara menys, atès que el nostre món rural acull de fa temps nombrosos espais de creació i de producció cultural, així com un bon munt d'artistes i creadors, ja sigui de manera permanent o temporal.

En definitiva, vet aquí cinc pinzellades a cinc aspectes diferents de la situació actual del món rural a les comarques gironines que mostren una realitat molt més complexa (i rica) del que habitualment ens pensem. Algunes d'aquestes pinzellades anticipen un futur incert, però d'altres conviden a l'esperança i a l'optimisme.